

XIV. kötet

Budapest, 1899. december 10-én.

50. szám.

Megfelelő kárpótlás.

Kuglizó vendég. No, korcsmáros úr, én ütöttem legtöbbet elsőről. Hol van a jutalmul kitűzött liba?

Korcsmáros. Tetszik tudni, most épen nincsen libánk, de jutalmul oda adom önnek a leányomat!

Gyors változás.

Házasulandó. És rövid idő alatt oltárhoz vezethetem az ön leányát, Hurka úr?

Hentes. Ha lemond a hozományról, akkor azonnal.

Házasulandó. Akkor nem olyan sietős a dolog!

Pattog a tűz ...

Pattog a tűz a kályhában,
Libeg-lobog lángja szét,
Majd elhallgat, ki is alszik,
De érzem a melegét.

Hű szivek is csak dobognak,
Csak lobognak minekünk,
Elandalit dobogásuk,
Beragyogják életünk.

Hej, de ők is elhallgatnak,
Kialusznak egykoron,
S emlegetnek azután is,
Köny ragyog a sirjukon.

Haan Bela.

Következtetés.

A. Azt hiszem, az élelapszerkesztők mind nőtlének.

B. Miből következteted?

A. Mert különben nem mernének folyton anyósélelceket közölni.

Különös egy ember az én nagybátyám, a mit eléggé igazol az alábbi eset.

Egy alkalommal két heti szabadságomat nagybátyámnál töltöttem el és pedig vigan. Mert jó ember ám az öreg, habár bogarai is vannak.

Egyik ilyen bogara neki például a lámpa. Összehordja és sorba állítja valamennyit, azután meggyújtja és gyönyörködik bennök, míg valami hibát föl nem fedez valamelyiken. És a hibát mindig fölfedezi.

De tartsunk sorrendet.

Odakünn szépen sütött a nap, de az én nagybátyámnak nem nagyon tetszhetett, mert sorban engedte le a függönyöket és ugyanolyan sorban hordozta egymás mellé a lámpákat, melyeket meggyújtogatott.

S miután így a lámpák fölött a csapatszemle megtörtént, engem magához szólított:

— Nézd meg csak, melyik világít legjobban.

— Ez, — mondtam én rá mutatva egy öreg alkotmányra.

Nagybátyám a nevezettet előhúzta a csatasorból s miután a többit ismét eloltotta, keresni kezdte a hibát.

— Nézd csak ezt a «brennert»! — kiáltott föl diadalmasan.

Én az égőt szemügyre vettem és kijelentettem, hogy az sehogy se illik ahoz a lámpához.

— Tudod mit? — határozott nagybátyám — veszünk egy másikat!

Öt percz mulva egy lámpakereskedésben voltam, a honnan egy új égővel tértem vissza.

— Ez már beszéd! — kiáltott fel az öreg, mikor megpillantotta a csillogó tárgyat. S nyomban szétszedte az egész lámpát és újra összeállította az új égővel.

De azután ismét csak elégtelenül rázta a fejét.

— Mit gondolsz? — kérdezte újra, — hogyan néz ki ez a lámpa?

— Jól.

— Lehetetlen, — folytatta elégedetlenkedését az öreg, hát nem látod, hogy ez az ósdi ernyő sehogyan se illik ehez az új égőhöz?

— Nos hát elmégy a boltba s veszel egy új ernyőt.

Én elmentem a boltba s vettem egy új ernyőt. Szépet, virágosat.

— Brávó! — kiáltott fel nagybátyám örömeiben, a mikor meglátta s rögtön kicserélte a régivel.

Én az arczáról lestem a meglegedés mosolyát, de csalódtam, mert helyette nyugtalanságot észleltem rajta.

— Gyula bácsinak talán nem tetszik? — kockáztattam meg a kérdést.

— Persze, hogy nem! Hát nem látod, hogy ez a szép virágos ernyő egészen elüt a lámpa aljának színétől.

— Csakugyan.

— Nos, — folytatta az öreg, elmégy a boltba, s hozol egy lámpa-aljat. Szépet, virágosat, a melyik ehez az ernyőhöz való.

Ismét elmentem és elhoztam a kívánt tárgyat. Az öreg most már szó nélkül vette át s miután ismét összeállította, meglegedetten dörzsölte kezeit.

— Így már igazán csinos jószág! — mondtam én, hogy épen mondjak valamit.

— Hát hiszen csinos, csinos, — volt a nagybácsi köpenyfordítása, — csakhogy az egésznek nincsen értelme. Lámpánk annyi van, mint a szemét s ez a régi is még elég jó. Kár volna a pénzt így hiába kidobni. Ugy is eltöri a cseléd.

S azután minden további szó nélkül összeállította a régi lámpát az új, az újat pedig a régi égővel s ez utóbbit papirosba göngyölve visszavitte a kereskedésbe, a hová én hűségesen követtem.

Nem tudtam elképzelni, mi lesz most.

A kereskedésbe érve, Gyula bácsi kicsomagolta a magával hozott lámpát, melyet az asztalra helyezett, azután pedig a kereskedőt magához intve, szörnyű lármát csapott:

— Maga egy közönséges gazember! Engem, a ki Öntől mindig veszek valamit s a ki Önnek minden elsején pontosan fizetek, engem akar becsapni.

A kereskedő ijedtében bocsánatért esedezett, de kijelentette, hogy semmiféle csalásról sincsen tudomása.

— Lári-fári! — ordított reá nagybátyám. — Csak nézzen ide, maga barom! Egy új lámpát rendeltem Ön-nél s azt régi, használhatatlan égővel küldte. Sohase jövök ide többé, nyomorult szédelő!

A kereskedőnek nem volt ugyan tudomása új lámpának küldéséről, de az előtte álló lámpában rá ismert a saját árujára, miért is sorra kikérdezte alkalmazottait, hátha azok cselekedték a botrányt. De a dolognak gazdája nem akadt s így a kereskedő ismét csak kérlelni kezdte nagybátyámat, közben a régi égőt egy vadonat újjal cserélte ki.

Nagybátyám azonban kérlelhetetlen maradt s a kereskedőnek legnagyobb keserűségére eltávozott, dühösen csapva be maga után az ajtót.

Én szepegeve és csak bizonyos távolságból mertem követni a nagybácsit, a kit ilyen haragosan még sohasem láttam.

Annál nagyobb vala meglepetésem, midőn az utcán hirtelen megfordult s mosolyogva intett magához.

És azután, mintha mi sem történt volna, vagy mintha színi-előadásból jönnénk, oly nyugodtan és boldogan lépkedett.

Megkérdeztem tőle, hogy ez a tréfa mire jó?

— Szamár vagy! — felelte az öreg. — Hát hiszen lát-

hatod! . . . Van egy új brennerünk — ingyen. Huszonöt krajczár tiszta nyereség! . . .

Persze azt nem vette számításba, hogy otthon, az ideoda rakosgatásban három lámpa-üveget és két ernyőt tört össze.

Ráth Gyula.

Számítással.

Panaszos. Tekintetes bíró úr, ho nem igoz, o mit mandtam, okkor kívánom, hojd mikor hozo érek, ledjen oz én feleség o kaparsóba és égjen o házom tüvig!

Vádlott. Nű, tekintetes bíró úr, látjo, miljen edj gánef ez o Knofelbeiszter! Már régótátul szeretne megszobodulni oz üvé feleségtül és o házát biztosította!

Távotról.

Habár bajodról azt hívéd,
Kimondhatatlan az,
Midón távol már, mosolyogsz:
Gyarló volt a panasz.

Nem nagy még, bárha olykoron
Nálad nagyobb a kín,
Nem az volt nagy, rá jösz hamar:
Magad voltál kicsiny!

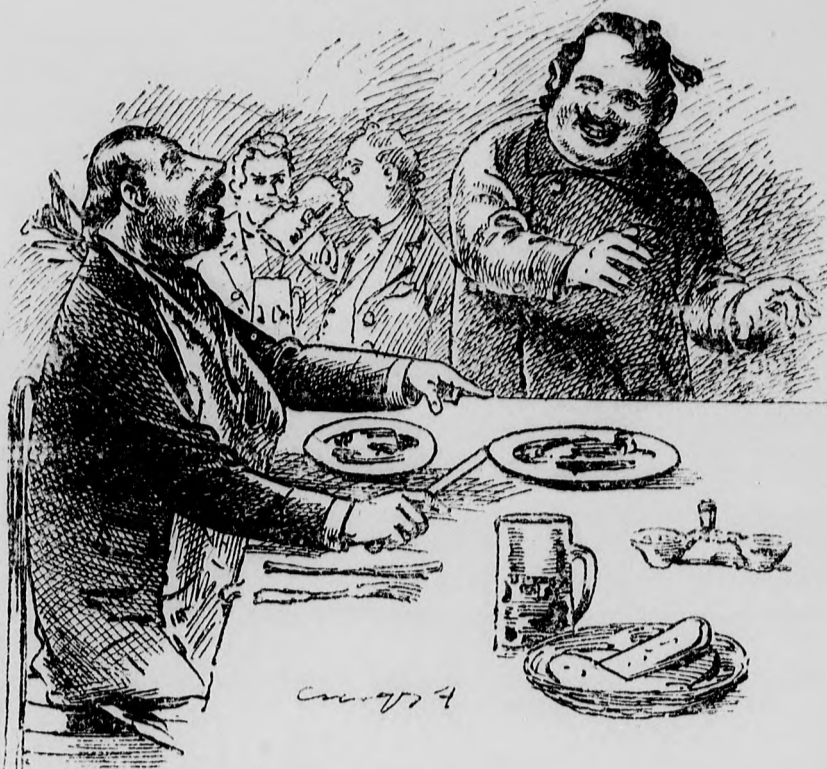
Haan Bela.

Feltalálta magát.

Anyja, (a ki leányát a zongoratanító karjaiban találja). Ugy? Uram, ez is a zongoratanításhoz tartozik?

Zongoratanító. Nem, nagyságos asszonyom, ezért egy negyedórával megtoldom az órát!

Vendég. Vendéglős úr, nyúlpecsenye ez vagy macska?

Vendéglős. Izlik önnek?

Vendég. Igen.

Vendéglős. Hát akkor mit kérdezősködik? Jobb az olyan macskasült, a melyik ízlik, az olyan nyúlpecsenyénél, a melyik nem ízlik.

A bolond úr árka.

Volt V—n egy mérnök, a kit Lengenfeldernek hittak; de a kit a parasztek Nyeldelfölddel úrnak neveztek el. Hires volt ez az ember különcségéről. Tanyáját széles árokkal vétette körül s az árok két oldalát jó magasan feltöltette. A köznép ezt az árkot, mivel a mérnöknek több ilyen furcsa tette forgott közszájon, elkeresztelte a «bolond úr árkanak.» Egyszer a mérnök valamely szomszédfaluban volt s ott nagyon alkudott egy paraszttal, hogy vigye el őt onnét kocsin a tanyájára. Váltig magyarázta neki, hogy merre van a tanyája, de a paraszttal nem tudta megértetni, a nélkül pedig a paraszt nem akart megindulni s abba sem egyezett bele, hogy a mérnök majd az utat mindig mutatni fogja, mert a paraszt előre szeretne volna tudni, hogy mekkora utat tesznek, hogy a szerint kérjen fizetést. Végre aztán a mérnök neki dühösödött s rá rivallt a parasztra:

— Hát a bolond úr árkat tudja-e kend?!

— Hogyne tudnám, — felelt a paraszt, — annak a bolond Nyeldelfölddel mérnöknek a tanyája körül van.

— No, oda vigyen kend engem. Én vagyok Nyeldelfölddel.

Rosz példa.

Apa (fiának fülét rángatva). Te pizokfészek, milyenek már megint a könyveid! Végy példát a bátyádról, az már hat éve használja a könyveit az egyetemen s még mindig egészen újak!

Akad mindig bolond ember.

V—en az öreg Arkay bácsit mindenki nagyon gazdag, de egyszersmind szörnyen fősvény embernek ismerte. Volt ennek ott egy tanyája, mely több órajárásnyira feküdt a várostól. Az öreg, jóllehet több kocsija volt, mégis mindig gyalog indult ki a tanyára, mert sajnálta lovait maga miatt befogatni. Egyszer, a mint magányosan ballag az országuton, egy arra hajtó paraszt megszólítja és fölveszi a kocsijára. Az öreg Arkay sietve hág fel a kocsiba. Látszott rajta, mennyire el van már fáradva. A paraszt megkérdezi tőle:

— Ugyan teins' úr, ilyen gazdag ember léte, nem röstel gyalog járni a tanyájára?

— Hisz akad mindig bolond ember, a ki felvesz a kocsijára, — szólta el magát a vén Arkay.

— De azt a herkó páterját, — szólta mérgesen a paraszt, — letakarodjék az úr a kocsimról, mert úgy ledobom, hogy keze-lába kitörik. Még engem bolondnak tart!

Egyszerű szer.

I. koczavadász. Hogy van az, hogy mostanában már nem lősz meg hajtókat; holott ezelőtt minden héten megessét veled?

II. koczavadász. Hát tudod, az ellen egyszerű szerem van: vaktöltést teszek a puskámba — golyó nélkül!

Épen azért.

Kálmán megpillantja egyik jó ismerősét, amint egy idegen hölgycsoport között lebzsel, oda lép hozzá és karon fogva félre vezeti:

— Mondja csak, kedves barátom, mi az ördögöt keresgél örökösen a nők között?

— Hát mert mindig azt hiszem, hogy a feleségem is köztük van.

— De hiszen ha jól tudom, nincs is felesége.

— Épen azért.

A kaszárnyából.

Kormos közlegény. Örmester úr, alázatosan kéröm, szabad lesz-e neköm a holnap röggeli rapporton szabadságot kérnöm?

Örmester. Miért?

Közlegény. Az anyám nagyon beteg.

Örmester. Nem szabad. Tudja kend a katona-regulát, hogy ujoncz-sorvány alatt csak nagyon fontos alkalomkor szabad szabadságot kérni.

Közlegény. Holnap lönne pedig az András bátyámnál is a disznótor, s én szeretnék ott lönni.

Örmester. No ez már egy kicsit fontos.

Közlegény. Hozok az örmester úrnak egy kis szalonát, hurkát, kolbászt, mög egy kis disznóhust. Lősz mind-egyik egy pár font.

Örmester. Hát már úgy látom, hogy nagyon fontos a kend szabadsága! Nem bánom: kérjen szabadságot!

Jó kifogás.

Ürnő. Julcsa, maga most mindennap elsózza a levest!
Szakácsné. De mikor a nagysága olyan jó, hogy egészen szerelmes vagyok bele!

Mértékletesség.

Orvos (ágyban fekvő pácienséhez). Arra különösen figyelmeztetem, hogy a sörről mondjon le.

Beteg. De hiszen én pontosan megtartom a mértéket.

Orvos. Pontosán? Hogy értsem azt?

Beteg. Hát egy-egy pohárral negyedóránként.

Kellemes utazás.

A. Midőn tegnap este a villamossal haza mentem, a kocsi annyira tele volt, hogy egész uton féllábon kellett állanom.

B. Hát a másik lábaddal mit csináltál?

A. Valaki más állott rajta!

Nyomós ok.

Kocsis. Gróf úr, a Tüzes már két nap óta nem eszik zabot.

Gróf. Talán beteg?

Kocsis. Az épen nem; hanem az istálló-mester elköltötte a zab árát.

Falusi iskolában.

Tanító. Hogy hívják, kis fiam?

Nebuló. Gyurkának.

Tanító. Hát apádat?

Nebuló. Azt is Gyurkának.

Tanító. Hát anyádat?

Nebuló. Nem tudom.

Tanító. Hát hogy szólítja apád anyádat?

Nebuló. Vén sárkánynak!

Oh azok az ifjak!

Egy már nem fiatal hölgynek kezét akar csókolni egy ifju, a hölgy azonban elkapja a kezét és hangosan szól:

— Nem szabad.

— Kérem, idős hölgyeknek szabad kezét csókolni, — felel a rossz csont.

Maliczia.

Báró (a fia tanárjához). Mondja csak, kedves professzor úr, hogyan van ön a fiammal megelégedve?

Tanár (bosszusan). Oh hiszen ez egy ostoba feleselő teremtés!

Báró. Ugy? No akkor nem érdemli meg, hogy utódom és örökösöm legyen.

Tanár. No hát annyira már nem ostoba.

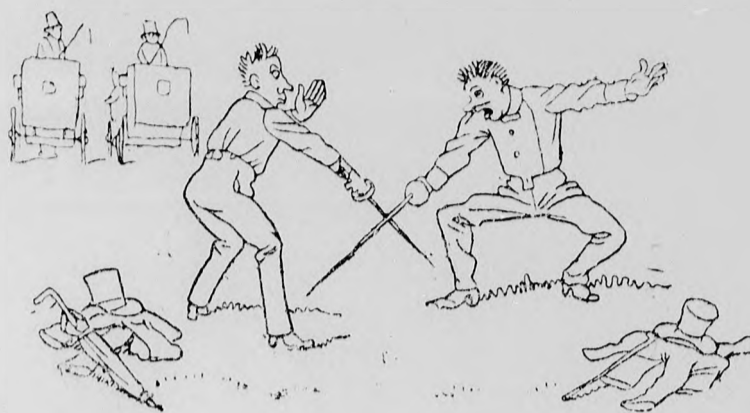
Tulliczitálta.

I. inas. Nem is képzeled, milyen urasan él a mi gazdánk! Olyan későn kel föl, hogy a reggeli kiffi már kemény s az ebédet csak éjjel költi el!

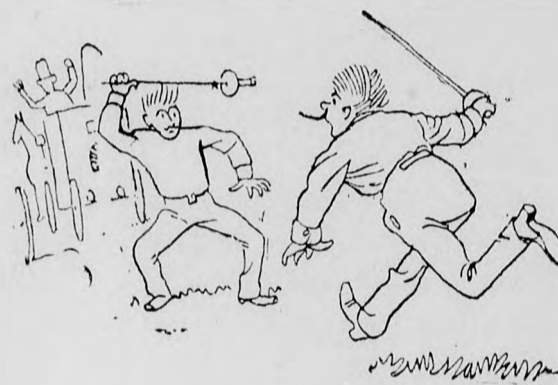
II. inas. Az még mind semmi az én gazdámhoz képest, mert ő az ebédjét mindig csak másnap eszi meg!

Modern párbaj.

— Öt képben. —

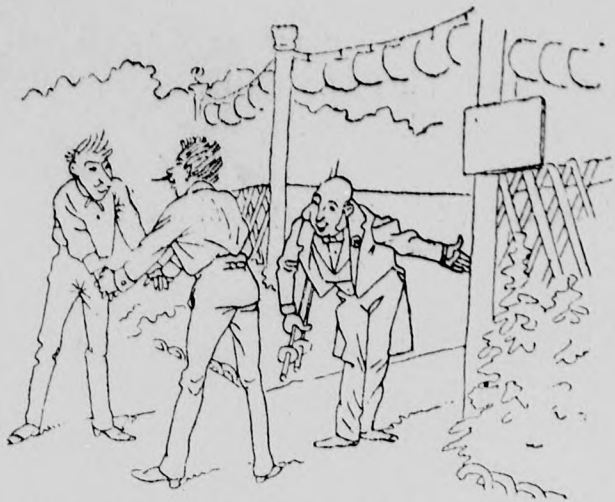
— Egy-kettő-három! —

— Jön a rendőrség! —

— Gyorsan meneküljünk! —

A legközelebbi kocsmában a felek kibékülnek.

A párbaj vége.

Veszedelemes fürdőhely.

Egy európai, a ki az amerikai partokon utazik, felkért egy benszülöttet, hogy mutasson neki olyan helyet, a hol megfürödhetik anélkül, hogy krokodiloktól kellene tartania. A benszülött mutat neki egy helyet, a hol az európai meg is fürdik a nélkül, hogy krokodilt látott volna.

— Mondja csak, — kíváncsiskodik fürdés után az európai, — mi az oka annak, hogy itt nincsenek krokodilok?

— Mert félnek a — czápáktól, — adta meg a felvilágosítást a benszülött.

Az adóhivatalból.

— Miért nem fizette be kend rendes időben az adóját? — kérdezi a paraszttól az adótiszt.

— Azért, kérem alásan, — igazolja magát a paraszt, — mert három nagy kár ért. Az egyik disznóm sertésvészben elpusztult, a másik bele döglött az árokba, *harmadiknak* pedig itt vagyok én, a ki egész nyáron munkatehetetlen voltam a jobb karom kitörése miatt.

Nem állhatja ki.

Szigeten egy orosz faluból hozott be kocsis a városba Juhász, a gazdag birtokos, a ki arról volt nevezetes, hogy nagy gonddal ápolta az étvágyát s ambíciója volt, hogy a házánál mindenki olyan jól táplálkozzék, mint akár egy kanonok.

Vaszil, az orosz kocsis félév alatt olyan friss lett, mint a czékla, pedig mint egy penészvirág állott szolgálatba Juhásznékhöz.

Félesztendő mulva beállit az urasághoz s kijelenti, hogy felmond, megy másfelé.

— Megbolondultál, Vaszil?

- Nem bolondultam én!
- Talán nem kapsz eleget enni?
- Kapok.
- Hát mi a bajod?
- Nem állhatom ki, nagyságos úr, ezt az életet.
- Mit nem állhatsz ki?
- Hát azt, hogy mindennap hús, meg hús, meg zsir, meg pecsenye, meg bor, meg kávé és soha sincs puliszka. Már kétszer vágattam eret, hogy meg ne üssön a guta. Nem győzöm. Megyek. Ezt szegény ember nem állhatja ki!

Hasonlat.

Úr. A szociális kérdésekkel, édes Nagysád, úgy vagyunk, mint a kegyed szemével: megmérhetetlenek, s minél mélyebben mélyed bele az ember, annál érdekesebbek.

Az iskolából.

Szörnyen lármáznak a fiúk, úgy, hogy a tanár szava elenyészik a nagy zajban. Végre nagy nehezen csend lett s ekkor a tanár így fejezte ki megbotránkozását:

— Nem csoda, ha önök közt ekkora zsvajban egy hét alatt megbolondul az ember. Én már félév óta tanítom önöket a jóra; de önök mindig ilyen zajosak voltak.

Felezünk.

Az olvasóköriben nagyban járta a kaláber. A gibicz itt sem hiányzott s ostoba beszédeivel rendkívül bántotta a játékosokat. Ő maga különben sohse játszott, mert sajnálta a garast. Legjobban bosszantotta Gyulafyt, a kinek egyszer csak jó kártyát osztanak pirosban, két kis sárgával.

— Nagyszerű kártya! — ugrik fel örvendve a gibicz, mire nyugodtan jegyzi meg Gyulafy:

— No hát osztozunk a nyereségen, vagy veszteségen?

— Oh nagyon szivesen.

— No hallották az urak, becsületes ember szavának áll. Van itt játék.

— Mi az? — kérdik.

— Hát sárga.

Hiába beszélt a gibicz, Gyulafynak igazat adtak, ő azt játszik, a mit akar, kapott is nagy kontrát s a gibicz is fizetett, de célzott érték, ezentul a garasos úr nem alkalmatlankodott.

Kitéró válasz.

— Nagysádnak, a mint látom, nagy hajlama van a dohányzásra.

— Igen, szeretek cigarettázni. Talán nem találja ön nőhöz illőnek a dohányzást!

— Vannak nyomós okok ellene és szeretetreméltó példák mellette.

Jó összehasonlítás.

595

Milliomos (egy koldushoz). Tüstént hordja el magát, különben kidobatom!

Koldus. No, no, uracskám, csak ne oly tüzesen! Hiszen mindössze annyi különbség van köztünk, hogy ön a második milliója megszerzésén dolgozik, én pedig még csak az elsőnél tartok.

A vasutnál.

Egy utas megéheztén, egyik főállomáson leszáll étkezni. Hogy a sok kocsi közt rá találjon a saját kocsijára, megnézi a számát. Nagyszerű, épen a mohácsi vész ideje! A mig eszik, van nagy tologatás, más helyre kerül a kocsi is. A visszatért utas nem tud eligazodni, de hirtelen el is felejtette a kocsiszámot, szaladgál hát összevissza:

— Ugyan kérem, mikor volt a mohácsi vész?

Persze a sok vasutas csak nézett, hogy mi lelte a futkosó urat. Végre is elrobogott a vonat, ő pedig ott maradt.

Külömbőség.

Őnagysága éppen akkor toppan be a konyhába, mikor a szakácsnő javában csokolózik a szeretőjével.

— De Zsuzsi, — szól megbotránkozva a nagysága, — nem megmondottam mindjárt a belépéskor, hogy én nem engedek katonát ide járni?

— Nagysága, kérem, hiszen az én Jóskám nem katona, hanem fináncz.

Gyermek száj.

Laczi rosszul viselkedett, miért is rá szól az édes anyja :

— Állj a sarokba és szégyeld magad !

Néhány percz mulva hallja Laczi, hogy testvérei a mellékszobában vigan játszanak, ily szavakkal fordul tehát anyjához :

— Mama, szabad a másik szobában tovább szégyelnem magamat ?

Zsúron.

Hölgy (egy úrhoz). De hiszen ön úgy veszekszik velem, mintha már három éves házások volnánk !

Tagosítás.

A köznép azt tartván, hogy a tagosításnál nagyon meg van rövidítve, végre arra határozza magát, hogy a királyig mennek. Egy ügyvédet felszólítanak, hogy jöjjön velük Pestre a királyhoz, de rögtön. Jó honoráriumért az öreg ügyvéd el is megy, kivüle azonban a tisztas társaságban egy se tudott magyarul. Megérkeznek Pestre s itt hallja az öreg fiskális, hogy a király nincs Pesten. Megnyugtítja hát parasztjait, hogy ő majd beszél azzal, a ki leír mindent a királynak s aztán fel is olvassa. A parasztok megnyugodtak. Estére pedig viszi őket a színházba egy páholyba. A parasztok a fényes világítás láttára térdre hullanak, abban az erős hitben, hogy ez csak templom lehet. A fiskális csak nagy nehezen tudta őket lábra állítani. Kezdődik az előadás. Jól ment minden, míg a darabban lövés nem fordult elő, mire az atyafiak mind a páholy fenekére húzódtak s nem volt hatalom, mely az előtérbe csalhatta volna őket. Négykézláb másztak kifelé a páholyból. De már ők pisztolyokkal nem tréfálnak. S nem is volt boldogabb senki, mint ők, mikor haza értek s elmondhatták, hogy ménkű nagy városban lakik a király, de fránya nép van ott s ha nincs otthon a király, még a templomban is pisztolylyal puffantgatják le az emberek fejét.

Gyermekszobából.

Mama. Mit miveltetek megint, gyermekek ?

Karcsi. Kasztor megette a kalácsomat.

Mama. De hiszen még a kezekben látom s ép most haraptál bele !

Karcsi. Hiszen ez az Ilike kalácsa !

Borbélynál.

Zsugori. A hajamat szeretném megnyíratni, mibe kerül ?

Borbély. Tizenöt krajczár.

Zsugori. Akkor vágjon le belőle tiz krajczár árát !

Jó tanács.

Szigorló orvos. Mit tanácsolsz, atyám, milyen speciálista legyek : fülész vagy fogász ?

Apa. Természetes hogy fogász !

Szigorló orvos. Miért épen az ?

Apa. Mert az embernek csak két füle, de harminczkét foga van !

Törvényszéken.

Bíró. Tanu, ismeri vádlottat ?

Tanu. Nem.

Bíró. Mióta ?

A furfangos kocsis.

János kocsis egy asztalnál ebédelt a gazdájával. Mikor a töltött káposztára került a sor, János csak a töltelékét, a húst, ette meg, a burkolatát, a káposztát pedig ott hagyta. A gazda nem állta meg szó nélkül :

— János, kend nem szereti a káposztát ?

— Hát látott-e már gazd'uram lovat, mely az abrakos tarisznyát is bezabálta ? — volt a talpraesett felelet.

Nehéz az élet *őszén zöld* ágra vergődni.

*

Csak *kicsinyek* szenvedhetnek *nagyzási* hóbertban.

Kisasszony. Szeretsz engem, Lajoska?
Lajoska. Hát mennyi a hozomány?

Nevető fejfák.

Ő vót a falunak legszebbik rózsája.
Korán jött meg neki az halálórája.
Megdagadt gyönyörű, hófehér tokája.
Ez vót végzetének kegyetlen mókája.
A kuczkóban pihen Tót Zsuzsa rokkája.
Rátört alattomban az halál rókája.
Rávetette magát ártatlan torkára,
Rögvest megfojtotta, — a tegnaptól mára.
Igy hervad meg hamar az falu rózsája.
Bőven nyílik sírján rezeda meg zsálya;
Mert könnyel locsoli, — borulván reája. —
Ki maga iratta nevét e fejfára:
Búbaborúlt párja.
Karakán János.

Minekelötte:

Ez nagy siralom völgyétől,
Szivem választott hölgyétől
Az én lelkem elköltözött:
Kiesi kis pont voltam én csak
A többi nagy pontok között.
Miótátul már itt fekszem,
Az halál kenyerét eszem,
Nem vagyok pont, csak egy porszem.
Keresztyének sirassátok
Peczkes Bélát,
Ki immár az örök fényességbe
Hunyorgatás nélkül bélát.

Ipsé. Sikerült közölök egy párt kihalásznunk, a mit ön is ép úgy megeselekedhetett volna, mely esetben mi most egy fényes hatossal, ön pedig félkonez papirossal volna gazdagabb. — *Budapest, K.* Mind a kettő jó, csak hogy egyik ötlet nem új, a másik? — fúj! — *Budapest, Z. L.* A modern dalokból csak egy jutott hozzánk, de az sem a javából való. — *Gamma.* Verseiben sok a hév, de kevés a humor. — *Budapest, R. Gy.* Egy pár híján mind helyet kap. — *Budapest, Sz. D.* Egyiket képpel, másikat a nélkül. — *Suhogó.* Kevés híján helyet szoritunk nekik. — *Budapest, G. J.* Egyiket némi simitással közölni fogjuk. — *Szombathely, Dr. J.* Jó kívánatait hatványra emelve viszonzzuk. — *Budapest, Cs. N.* Válogatunk belőlük. — *Csevegő.* Nem lapunkba való csevegés. — *Budapest, U. D.* Most is csak ismételtük előbbi üzenetünket, hogy előbb önnek kell *a*-t mondania, hogy mi *b*-t mondassunk reá; de mindeztideig hasztalan vártuk az első szót. Ujabb cikke nem humoros, tehát inkább komoly lapba való. — *Királyháza, D.* Ki tehet róla, hogy egyik embert nem tanítottak meg jól írni, a másikat meg olvasni? A legujabak jók; a mi kimaradt, alkalmasint tudtunkkal maradt ki. A két kibetűzhetetlen már kereket oldott, csak annyit tudunk róluk, hogy levelező lapon érkeztek.

Téli kura

Szt. Lukácsfürdő Budapest. Kénes iszapfürdők, természetes forrásmedence. Begöngyölések iszappal. Kőkád- és gőzfürdők. Massage. Kitűnő szállodák. Meghülés kizárva. Vendéglő saját üzemb. Olesó árak. Gondos kezelés.

Prospektust ingyen küld az igazgatóság.

A Kristály Szt.-Lukácsfürdő savanyuviz mint kellemes üdítő ital ajánlatik

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ara diszkötésben 2 frt.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ara vászonkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy az

Erzsébet-téri kioszk

bérletének reám való átruházását a főváros közgyűlése e hó 6-án jóváhagyta.

Ez a nagy kitüntetés, megtiszteltetés arra buzdít, hogy ez új vállalatomhoz kettős erővel fogjak. A kioszkot a szükséges átalakítások és új berendezések miatt rövid ideig zárva tartom, hogy így az újra megnyitva, a nagyérdemű közönség minden kívánalmainak megfelelő lehessen. A megnyitást a fővárosi lapok útján fogom köz tudomásra hozni.

Kérve a nagyérdemű közönséget, hogy mint eddig, úgy ezentul is engem a vállalatomban pártfogolni kegyeskedjék.

Kiváló tisztelettel

SALZER IGNÁCZ

bérlő.

200,000 korona összeget tesznek ki a Nagy jótékonyezélu sorsjáték első főnyereményei a Budapesti Poliklinikai Egyesület (kórház) javára.

Minden sorsjegy játszik a

6 huzáson

utófizetés nélkül, a következő főnyereményekre:

100,000 korona

5 á **20,000 korona**, melyek kívánatra 20% levonással készpénzben beváltatnak.— Egy sorsjegy ára csak

1 korona.

Első huzás visszavonhatatlanul már **1900 január 4-én.**

Sorsjegyek kaphatók a

Nagy Jótékonyági Sorsjáték kezelőségénél

a Budapesti Poliklinikai Egyesület (kórház) javára,

Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1,

továbbá az összes bank- és váltóüzletekben, postahivatalokban, dohánytőzsdékben stb.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVÜ ORAUZLETE.

Alapított 1847.

Bräusweller János
Szegeden, Co. és kir. királyi igazgatója
szab. chronometer- és művés. feltalálója
a remontoir ingaóráknak.
stb. stb.

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, szines czimképpel 1 frt 50.

HIRDETÉSEK

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

TENCZER GYULA

Budapest, IV., ker., Szervita-tér 8. szám
vétetnek fel.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

halhólyag és gummi, elismert legjobb francia gyártmány eredeti párisi csomagolásban, tuczatja frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 8.—, Capot americans (rövid) frt 3.—, 4.—, 5.—, Párisi hölgyzsvacsák frt 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, Női óvszerek, pessarium oclusivum, Mensinga tanár után frt —,50, bevezető készülék hozzá frt 1-50, Diana-öv havi kötszer, drbja frt 5.50. Kimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen, szétküldés discret.

KELETI J. cs. és kir. szabadalom-tulajdonos
Budapest, IV., Koronaherceg-u. 17.

**KÖHÖGÉS
REKEDSÉG ÉS HURUT ELLEN
A LEGJOBB
A RÉTHY FÉLE
A RÉTHY FÉLE
PEMETEFÜZÜKORKA
VEDJEGY
Ara 30 kr.
5 csomag
bérmentve 1.50.
RÉTHY BÉLA gyógyszer, B.-Csaba.
MINDENÜTT KAPHATÓ
Kérjünk csak Réthy-félét.**

Elite szálloda.

Budapest, VII., Király-utca 39.

Megnyitási jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a kor minden követelményeinek megfelelően berendezett

Elite szállodámat

szombaton, nov. 25-én, megnyitottam.

Tisztelettel alulírott sem fáradságot, sem költséget nem kíméltem, hogy a n. é. vendégeim legnagyobb kényelmet és tisztaságot találjanak szállodámban és hogy jutányos szoba-árak mellett kiváló kiszolgálást nyújthassak. A t. kereskedelmi utazó uraknak mérsékelt árak számíthatnak.

A n. é. közönség hathatós pártfogását kéri

kiváló tisztelettel

MANDL ALBERT

igazgató.

Kávéház és vendéglő. Villamos világítás! Telefon! Fürdők a házban!

Nagy olajfestmény-képeladás.

Igen tisztelt vevőimnek és a n. é. közönségnek szives tudomására hozom, hogy alkalmilag nagyobb mennyiségű

valódi olajfestmény képeket vásároltam,

melyeket bámulatos olcsó áron eladok. Ezen képek között tájképek, állatfestmények, műépítészeti, genre és Madonna-képek minden nagyságban találhatók. Nagy választék egyszerű és finomabb kivitelű háló-, ebédlő-, szalon- és ural szobaberendezésekben minden stílusban és meglepő olcsó áron.

Árjegyzék bérmentve és ingyen.

Két évi jótállás.

Gömöri Sándor

Budapest, IV. kerület, Váci-utca 11. szám.

Mi a legszebb ajándék karácsonyra?

A fényesen berendezett főraktárunknak

Karácsonyi

kiállítására

felhívjuk a t. közönség figyelmét. Az ezer és ezer-féle, szebbnél-szebb zenélő dísz tárgyak közül a helyszűke miatt csak néhányat említünk fel.

NŐK SZÁMÁRA:

Zenélő varrókészlet peluche-dobozban 6 frt 50 kr, 8, 10, 12 és 15 frt árban és feljebb. Bonbonierek zenélő 8, 10, 12, 14 frttól feljebb, továbbá zenélő ékszer-tartó 6, 10, 12, 14, 16 frttól feljebb. Zenélő pipere- és illatszer-készlet 8, 10, 12, 15, 18 frt és feljebb. Zenélő-albumok gyönyörű kivitelben 7, 8, 10, 12, 14, 16, 18 frt és feljebb.

URAK RÉSZÉRE:

Zenélő dohánykészlet 14, 16, 18, 20, 22, 25, frt és feljebb. Zenélő dohányszekrény tölgyfából szivarvágóval 14 frt, zongora alakban 15 frt

A fent ábrázolt és nickelből készült karácsonyfaállvány ünnepélyes zenekísérettel mellett lassu ütemben forgatja a karácsonyfát a szent ünnep fényét nagyban emeli. Ára 20-25 frt.

Zenélő dohányzóasztal finom ibolyaszínű fényezettel, finoman és nagyon szép kivitelben 22 frt. Zenélő szivar-templom, zenekísérettel mellett szivarokat kínál. 14 frt. Zenélő-író-készlet 10, 14, 16, 18, 20, 24 frt s feljebb. Zenélő névjegytálcza nickelből finom kivitelben 10 frt.

GYERMEKEK RÉSZÉRE:

Forgató dobozok kis gömbölyű szekrényekben nagyság szerint frt 1.—, 1.25, 1.50. Zenélő dob, díszes kiállítású 2 frt 75 kr. zenélő kávéőrítő 3 frt 50 s feljebb. Zenélő kintorna 3 frt 50 s feljebb Intona forgatható hangszer, melyen a legszebb magyar vagy bármilyen más nótát korlátlan számmal el lehet játszani minden zeneismeret nélkül. Ára 10 frt. Nagyobb alaku 12 frt. A kótalapok darabja (érezből) 30 kr.

Ariston, Phönix, Manopan, Ariosa, Sonora, Herophon a legjutányosabb árakon kaphatók

STERNBERG ÁRMIN ÉS TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyár

**BUDAPEST, VII., Kerepesi-út 36. Zongoratermek:
Kossuth Lajos-utca 22. Zenepalota.**

Képes árjegyzék: a) harmonikákról b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz tárgyakról c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, csembalmok, cziperek: harmonikumok, zongorákról stb. ingyen és bérmentve küldetik. Árjegyzék kérésnél kérjük megnevezni hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.